

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Provincie Antwerpen

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Belgacom NV van publiek recht

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 6 in/ali člen 13 Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) razlagati tako, da nasprotujeta temu, da je organu države članice iz proračunskih ali drugih razlogov dovoljeno obdavčiti gospodarsko dejavnost telekomunikacijskih operaterjev, ki je na ozemlju te države članice ali njegovem delu omogočena s stebri, drogovi ali antenami GSM, postavljenimi na javnem ali zasebnem zemljišču, ki se uporabljajo za to dejavnost?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Francija) 13. maja 2013 – Anouthani Mlalali proti CAF des Bouches-du-Rhône

(Zadeva C-257/13)

(2013/C 207/43)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Anouthani Mlalali

Tožena stranka: CAF des Bouches-du-Rhône

Vprašanje za predhodno odločanje

[Ali je treba člen 11 Direktive 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 razlagati tako, da nasprotuje pogojem iz členov L.512-2 in D.512-2 francoskega Code de la sécurité sociale]?⁽¹⁾

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272).

Pritožba, ki jo je Peter Schönberger vložil 8. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 7. marca 2013 v zadevi Peter Schönberger proti Evropskemu parlamentu (T-186/11)

(Zadeva C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Peter Schönberger (zastopnik: O. Mader, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 v zadevi T-186/11;

— ugodi predlogu tožeče stranke na prvi stopnji ter za nično razglasi odločbo tožene stranke, ki je bila tožeči stranki sporočena z dopisom z dne 25. januarja 2011 in s katero je bilo končano obravnavanje njene peticije št. 1188/2010, ne da bi odbor za peticije obravnaval vsebino peticije;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je v predstavitvi dejanskega stanja prikrilo, da je predsedujoči odbora za peticije tožeči stranki brez nadaljnje obrazložitve sporočil, da je njena peticija sicer dopustna, vendar da odbor za peticije njene vsebine ne more obravnavati. V nadaljevanju je Splošno sodišče ob izkrivljanju dejanskega stanja predpostavljalo, da je bila peticija obravnavana.

Splošno sodišče ni upoštevalo obsega varstva pravice do peticije, ker naj bi ob napačni uporabi prava domnevalo, da je ta obseg varstva omejen le na preizkus dopustnosti peticije. Obseg varstva pa naj bi zajemal tudi pravico do vsebinske obravnave peticije in do odločitve v zadevi, kadar je peticija dopustna (pravica do obravnavanja).

Splošno sodišče se je prepustilo logičnemu protislovju, da neobravnavanje dopustne peticije s strani Parlamenta, drugače kot neobravnavanje nedopustne peticije, nima pravnih učinkov.

Splošno sodišče je nasprotovalo lastni sodni praksi v zadevi T-308/07 (Tegebauer)⁽¹⁾. V tej sodbi je razsodilo, da je pravici do peticije mogoče škodovati, če vsebina peticije ni bila obravnavana.